

előfutárának tekinthető. Az idézetekben kéjelgő németeknél különben örökéletet biztosított neki az a pár száz humoros «velős-mondás», amellyel minden valamirevaló germán kél és lenyugszik. Aki nem tud bármely pillanatban legalább hetven «Busch-helyet» idézni, az nem is valódi német.

Kószó János.

FÜSZERESEBB, MINT MAGDOLNA OLAJA...

*Üdőbb, mint a hajnalba nyitó virág,
simogatóbb, mint a tavaszi szél, a völgyből áradó,
édesebb, mint a húsvéti jácint illata,
fűszerebb, mint Magdolna olaja,
mellyel hódolt egykor az Úrnak.
Illatosabb a tegnap kaszált fűnél,
ízesebb a barack húsánál,
frissebb a csurgatott méznél,
finomabb a lepke szárnyánál,
puhább a galamb pelyhénél,
lágyabb a bárány gyapjánál,
melegebb, mint minden szeretet,
Isten remeke,
szíromcsoda :
kis lányom arca.*

Nagy Méda.

AZ ÖRÖM.

*Mint kinyujtott karon fut ijedten a katicabogár,
s csak, ha az ujjhegyét végre elérte,
akkor eszmél, hogy szárnyai vannak,
úgy értem tétova, céltalan bánataimból épült tetőre,
ahol minden út megszakadt,
s akkor ott messze jönt,
kibomlott bennem szárnyam : az öröm.
S ahogy az apró lábak talajt veszve visszahajoltak,
s minden mozdulat egy célt szolgált : a repülést,
úgy hangolódott át bennem is minden,
hogy meddő bánatom fölött
megépíthessem palotád : öröm.
Kis mindennapi mosolyomból vertem a téglát,
ablakán kiszórtam mind, ami bennem asszonyi féltés,
s üvegjén csak gyermekem jényszeme tükrözik át.
Kertjében virágok jönnek és tűnnek,
a csacska szél a kéményen bedalol,
hogy minden változik, múlik és átalakul
csak a kis dolgok kis öröme, marad meg hűnek.*

Nagy Méda.